

Segment médiaire luisant, sans trace de ponctuation. Aire dorsale à peine délimitée en avant par quelques impressions superficielles très imprécises mais devenant nettes et profondes en arrière. En avant de l'aire dorsale, juste derrière le postscutellum : quelques rides fines et courtes. Il y a en outre un sillon dorsal médian effacé en avant mais qui se marque et s'élargit dans la partie déclive du segment médiaire. Les côtés du segment médiaire sont séparés par une carène simple, bien marquée surtout en arrière.

Les tibias II et III portent quelques épines en arrière, le tarse terminal de chaque patte est remarquablement renflé-globuleux.

Premier tergite abdominal long comme les $\frac{4}{3}$ de sa largeur apicale. L'abdomen est recouvert d'une pubescence argentée, serrée, qui rappelle celle des *Lindenius*.

Pour les autres caractères, le *Crossocerus* (*Yuchiha*) *kockensis* est identique aux autres espèces décrites, notamment au *C. (Y.) melanochilos* (Pate, 1943).

Liège, Laboratoires de Biochimie de l'Université, 17, Place Delcour, janvier 1950.

Nog eens : de *Pieris*-wijfjes. De publicatie van de heer LEMPKE (Ent. Ber. 13 : 20, Febr. 1950) geeft mij aanleiding tot de volgende opmerking. In de zomer van 1949 nam ik op onze proeftuin hetzelfde verschijnsel meermalen waar bij ♀♀ van *Pieris rapae* L. Zij zaten echter op de grond en bij nadering van een ♂ werden de vleugels opengeklapt en het achterlijf werd omhooggewipt. Het ♂ fladderde dan vlak boven het ♀ en dit bleef in dezelfde stand zitten. Wanneer het ♂ echter aanstalten maakte het ♀ dichter te naderen, dan werden de vleugels dichtgeklapt en het ♀ vloog op. Dit spelletje herhaalde zich talloze malen. Of het tot copulatie is gekomen heb ik nooit kunnen vaststellen.

Hier was dus geen aanleiding om te concluderen, dat een onwelkome storing in de maaltijd het ♀ tot dit gedrag inspireerde. Kan het plotselinge openklappen der vleugels in verband staan met het feit, dat daardoor de zwarte vlekken op de vleugels zichtbaar worden en zodoende het ♂ op de aanwezigheid van een ♀ opmerkzaam gemaakt wordt? Wijst dit op een instinctmatige handeling die ook tegenover andere insecten automatisch wordt herhaald?

W. NIJVELT, Rooseveltlaan 34III, Amsterdam-Z. 2.

[J. A. THOMPSON (1947, Some preliminary observations on *Pieris napi* (L.), Proc & Trans. South London ent. nat. Hist. Soc. 1946—47 : 115—122), die veel *napi*'s kweekte om de genetica van verschillende vormen te bestuderen, schrijft, dat ze een ongelimiteerd aantal („any number of times”) paren vóór het ♀ bevrucht is, maar dat het hem nooit lukte een ♂ te doen paren met een bevrucht ♀, hoewel dit laatste altijd bereid schijnt opnieuw te copuleren. „But, after investigation, the male will have nothing to do with her if she is fertile, but will pair readily if her previous coition was abortive”. Maakt deze verklaring de zaak niet nog veel vreemder? Het wordt hoog tijd, dat dit merkwaardige gedrag eens serieus onderzocht wordt! — Lpk.]